

Consolidarea încrederii în rapoartele privind sustenabilitatea și pregătirea pentru asigurare:

Guvernanța și
controalele pentru
informațiile privind
sustenabilitatea

International
Federation
of Accountants

Global Accounting Alliance

Tradus de:

Guvernanța și controalele pentru informațiile privind sustenabilitatea

Acest ghid evidențiază modul de stabilire a unor angajamente și controale privind guvernanța eficiente pentru a consolida încrederea în informațiile privind sustenabilitatea astfel încât:

Să permită emiterea prezentărilor de informații privind sustenabilitatea în același timp cu situațiile financiare,

Să reducă probabilitatea concluziilor privind asigurarea sau opiniilor privind auditul modificate și

Să răspundă așteptărilor investitorilor potrivit cărora raportarea privind sustenabilitatea este întocmită cu aceleași rigoare și abordare etică precum situațiile financiare.

Directorii financiari și funcțiile financiare, precum și cei care au roluri specializate precum controlorii privind sustenabilitatea sau ESG îndeplinesc împreună roluri esențiale în îmbunătățirea calității și relevanței informațiilor legate de sustenabilitate. Prin aplicarea competenței și cunoștințelor în domeniul raportării financiare, aceștia ajută companiile să-și extindă și să-și aplice sistemele, procesele și instrumentele de raportare financiară existente, ceea ce conduce la un mediu integrat de guvernanță și control intern pentru raportarea financiară și privind sustenabilitatea.

Companiile lucrează cu diligență pentru a stabili structurile de guvernanță, precum și procesele, sistemele și controalele necesare pentru a susține informațiile fiabile și utile pentru luarea deciziilor în materie de sustenabilitate impuse de baza globală a International Sustainability Standards Board (ISSB), Directiva Uniunii Europene privind raportarea de către întreprinderi a unor informații privind durabilitatea (CSRD) și alte dispoziții juridiccionale.

Cu toate acestea, companiile și investitorii acestora au nevoie de o schimbare radicală a calității informațiilor pentru a susține raportarea și asigurarea solide ale sustenabilității cu scopul de a îmbunătăți înțelegerea riscurilor și oportunităților legate de sustenabilitate și pentru a alinia sustenabilitatea și raportarea financiară în ceea ce privește calitatea, plasarea în timp și conectivitatea.

Un ciclu anual sistematic de activități de guvernanță și control le permite companiilor să acorde prioritate eforturilor lor de îmbunătățire a maturității datelor și proceselor și sistemelor de raportare care oferă fundamentul pentru tratarea atât a provocărilor tehnice, cât și a celor legate de gestionarea modificărilor. În cele din urmă, sunt necesare guvernanță și controale eficiente pentru raportarea privind sustenabilitatea pentru a reduce probabilitatea concluziilor privind asigurarea modificate sau a opiniilor privind auditul modificate, în special în primii ani de implementare a noilor standarde și dispoziții privind prezentarea informațiilor.

CONSOLIDAREA ÎNCREDERII ÎN RAPORTAREA PRIVIND SUSTENABILITATEA: Nevoia urgentă de control intern integrat

De ce este necesar controlul intern integrat?

Încercarea în informații de înaltă calitate este vitală pentru piețele de capital. De asemenea, este esențială pentru un proces de luare a deciziilor bun și pentru succesul în afaceri. Investitorii se așteaptă la informații financiare de înaltă calitate și au acum așteptări crescute pentru informații privind sustenabilitatea. O raportare financiară și privind sustenabilitatea fiabilă și corectă alături de prezentările de informații financiare legate de sustenabilitate le permit companiilor și investitorilor să ia decizii economice în baza unor informații de înaltă calitate. O încredere sporită în informațiile referitoare la sustenabilitate și integrarea acestora în raportările principale anual, de asemenea, companiile să evite aparițiile de disonanțe ecologice și acțiuni juridice și de reglementare.

Dați fiind efectele financiare ale schimbărilor climatice și tranziției către sustenabilitate, precum și trecerea rapidă către raportare și asigurare obligatorii în materie de sustenabilitate, consiliile și conducțiile trebuie să stabilească un mediu de control intern integrat pentru raportarea financiară și în materie de sustenabilitate care se încadrează într-un cadru general de guvernanță corporativă și management al riscului eficient și al angajamentului conducătorilor superior față de sustenabilitate și alte obiective. Liderii din lumea afacerilor, organismele de reglementare, investitorii și alții se bazează pe profesia contabilă pentru:

- Sprijin și validarea sistemelor și procedurilor care pot genera date de calitate privind sustenabilitatea.
- Asigurarea integrității și conectivității informațiilor financiare și privind sustenabilitatea pentru a fi utilizate inteligent de către investitorii în materie de sustenabilitate și oportunităților în materie de sustenabilitate și pentru a sprijini prezentarea informațiilor financiare legate de sustenabilitate.

Printr-un mediu de control intern integrat bazat pe o abordare sistematică, consiliile vor obține o conectivitate mai bună a funcțiilor, proceselor și sistemelor, ceea ce va conduce la o calitate și datele oportunități pentru îmbunătățirea procesului de luare a deciziilor în managementul strategic, al riscurilor și al oportunităților și aspectele legate de guvernanță. Aceasta este funcția pentru tranziția către un model de afaceri mai sustenabil și pentru sprijinirea încrederii investitorilor și părților interesate în realitatea sustenabilității.

Noile așteptări de la raportarea obligatorie

Calitatea informațiilor prezentate privind riscurile oportunităților și performanța în materie de sustenabilitate este în continuă creștere datorită unor noi standarde și dispoziții privind prezentările de informații obligatorii legate de sustenabilitate, printre care se numără:

- Standardele IFRS de prezentare a informațiilor legate de sustenabilitate, care sunt o bază globală pentru prezentările de informații concentrate pe investitori. Informațiile conectate, inclusiv conectivitatea dintre informațiile financiare legate de sustenabilitate și situațiile financiare, reprezintă o cerință esențială.
- Legislația și standardele juridiccionale, printre care se numără și Directiva Uniunii Europene privind raportarea de către întreprinderi a unor informații privind durabilitatea (CSRD) și Standardele Europene de Raportare în Materie de Sustenabilitate (ESRS), iar în SUA normele propuse de SEC pentru prezentarea de informații privind schimbările climatice și legislația privind raportarea în materie de climă care au intrat în vigoare recent în California. Aceste dispoziții juridiccionale impune, de asemenea, asigurarea prezentărilor de informații în materie de sustenabilitate.

Aceste noi standarde și legi impun toate prezentările de informații în materie de sustenabilitate publicate odată cu situațiile financiare și pentru aceeași perioadă de raportare. Vor fi necesare eforturi semnificative din partea tuturor companiilor pentru a se asigura că guvernanța, procesele și sistemele lor interne sunt capabile să îndeplinească aceste dispoziții. Directiva CSRD a UE le impune companiilor să prezinte informații despre modul în care sistemele lor de management al riscului și de control intern încorporează procesele de raportare în materie de sustenabilitate.

Cum se realizează controlul intern integrat?

Un mediu de control intern integrat implică funcția de finanțare, auditul intern, asigurarea externă care sprijină conducerea companiei și nevoia consultării de informații de înaltă calitate pentru procesul de luare a deciziilor, guvernanță, supraveghere și asigurare externă eficiente. Internal Control – Integrated Framework al COSO (sau un echivalent) este deja utilizat pe scară largă de către companii pentru a îmbunătăți încrederea în informațiile, procesele și sistemele ce vizează în mod special controlul intern asupra raportării financiare (ICRF).

Procesele și sistemele aferente ICRF pot fi modificate și aplicate asupra raportării privind sustenabilitatea pentru a sprijini companiile să prezinte informații fiabile și conectate și pentru a integra informațiile financiare și nefinanciare legate de sustenabilitate în ciclul de raportare financiară. Acest lucru este în beneficiul practicantului în materie de asigurare independent extern pentru obținerea asigurării privind informațiile respective.

Un mediu de control intern integrat stabilește o colecție de procese și controale solide privind datele prin:

- **Guvernanță eficientă** pentru a împune „tonul de la vârf” cu un angajament clar la nivel înalt organizatoric de a conduce sustenabilitatea și cultura care aplică aceeași rigoare în evaluarea și raportarea informațiilor legate de sustenabilitate ca cea care o aplică în cazul raportării financiare. Responsabilitățile pentru supravegherea raportării integrate și în materie de sustenabilitate vor cădea din ce în ce mai mult în sarcina comitetelor de audit care vor trebui să se coordoneze cu alte comitete relevante ale consiliului în se vedea <https://www.ifac.org/en/insights/insights-on-audit-over-sustainability-reporting-and-financial-reporting>.
- **Evaluări privind riscul și praguri de semnificație** alinate la strategia și modul de afaceri pentru a identifica datele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de afaceri, a dispozițiilor de reglementare și a nevoilor părților interesate. O evaluare a riscului permite, de asemenea, alocarea în cadrul comitetelor de raportare și control de resurse în acțiunile aferente care implică un risc mai mare de denaturare semnificativă.

Elaborarea de politici și procese privind raportarea în materie de sustenabilitate pentru a crea metodologii care să permită generarea de date conexe și procese standardizate și controlate bazate pe politici contabile în materie de sustenabilitate, regimul/planul de control, controlul privind prezentarea informațiilor și proceduri privind parametrul semnificativ și prezentările de informații semnificative în materie de sustenabilitate. Acest lucru este decizie de raportare pentru consolidare și raportarea în cadrul grupului și pentru definiția indicatorilor-cheie de performanță pentru indicatorii de bord integrate pentru a asigura precizia, corectitudinea, fiabilitatea, caracterul oportun și integritatea datelor. Datele privind sustenabilitatea sunt în mod ideal raportate în sistemele existente de clasificare a resurselor financiare sau ale întreprinderii unde există deja capacități de procesare, cum ar fi fluxurile de date și controlate automatizate de la facturi, vanlele angajării și documentarea de înaltă sau prin evaluarea directă și colectarea datelor în timp real.

Cadru general de îmbunătățire continuă pentru a revizui și regulariza și a îmbunătăți datele și procesele de raportare privind sustenabilitatea.

Acest ghid dezvoltă documentul *Consolidarea încrederii în raportarea privind sustenabilitatea, nevoia urgentă de control intern integrat*, care evidențiază de ce un mediu de control intern integrat este esențial pentru îmbunătățirea calității informațiilor privind sustenabilitatea și pentru realizarea integrării și conectivității informațiilor financiare și privind sustenabilitatea pentru a îmbunătăți înțelegerea efectelor financiare ale riscurilor și oportunităților legate de sustenabilitate.

Guvernanța și controalele pentru informațiile privind sustenabilitatea

DISPOZIȚII EXTERNE PRIVIND RAPORTAREA ÎN MATERIE DE SUSTENABILITATE

Standardele IFRS de Prezentare a Informațiilor Legate de Sustenabilitate emise de [International Sustainability Standards Board](#) (ISSB), precum și [Standardele de Raportare în Materie de Sustenabilitate Europene](#) (ESRS) și alte dispoziții jurisdicționale referitoare la prezentările de informații în materie de sustenabilitate includ dispoziții specifice în ceea ce privește transparența guvernanței, riscul și mediul de control intern.

ESRS 2: Prezentări de informații cu caracter general, Dispoziția GOV-5 privind prezentarea informațiilor, Managementul riscului și controalele interne referitoare la raportarea privind sustenabilitatea, îi impune unei companii să prezinte informații despre principalele caracteristici ale sistemului său de management al riscului și de control intern în legătură cu procesul de raportare în materie de sustenabilitate.

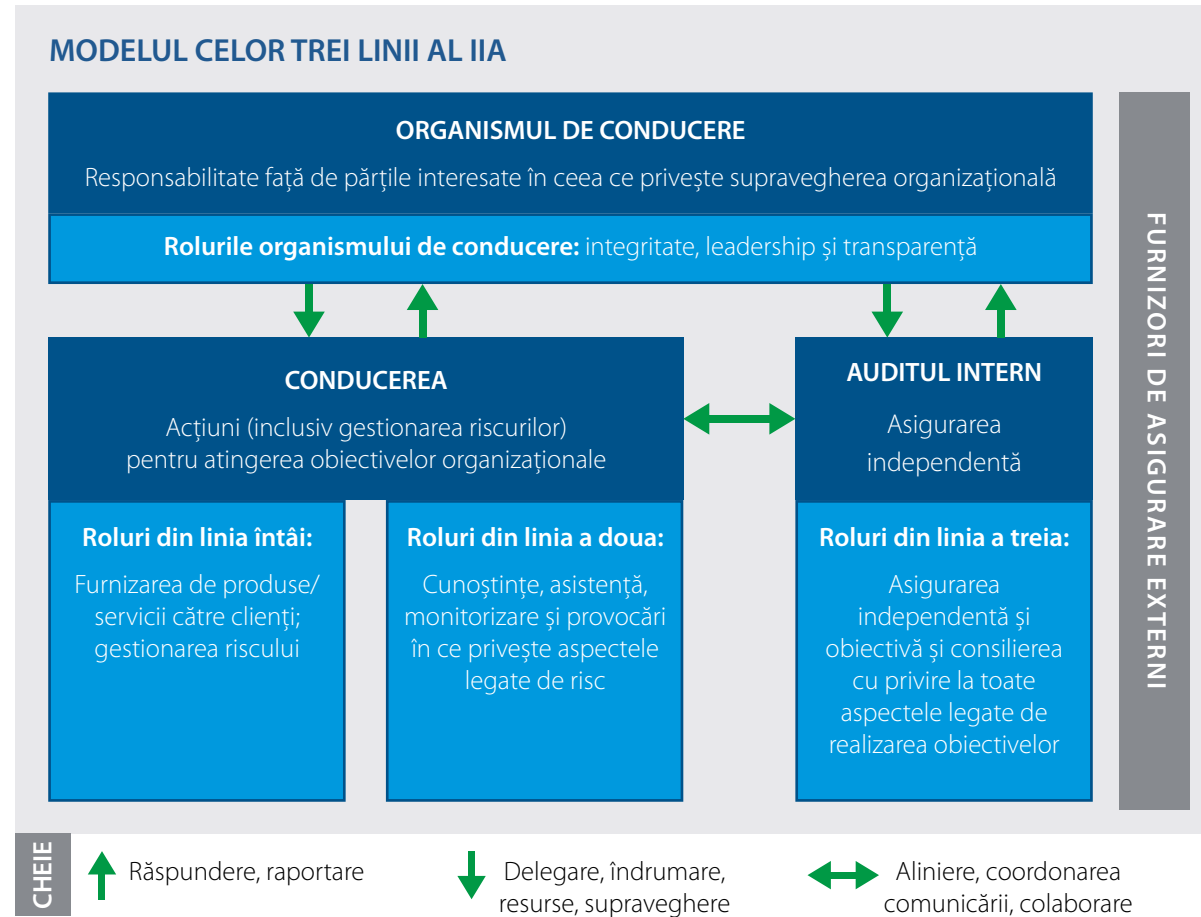
IFRS S1, Dispoziții generale pentru prezentarea informațiilor financiare cu privire la sustenabilitate, impune prezentarea de informații pentru a le permite utilizatorilor principali să înțeleagă procesele, controalele și procedurile de guvernanță utilizate pentru monitorizarea și gestionarea riscurilor și oportunităților legate de sustenabilitate ale organizației. **IFRS S2, Prezentări de informații legate de climă**, impune prezentarea de informații despre procesele de guvernanță, controalele și procedurile pe care o entitate le utilizează pentru a monitoriza și gestiona riscurile și oportunitățile legate de climă.

Organizarea mediului de guvernare și control

Multe companii utilizează [Modelul](#) celor trei linii al Institute of Internal Auditors (denumit și Cele trei linii de apărare) pentru a clarifica rolurile pentru toate activitățile de guvernare și de asigurare internă, inclusiv pe cele legate de îmbunătățirea calității informațiilor privind sustenabilitatea.

Modelul contribuie la asigurarea unor structuri de guvernare solide, a unei alocări clare și a separării rolurilor și responsabilităților de control intern. Acolo unde o abordare bazată pe cele trei linii nu este implementată eficient, mai multe activități necoordonate privind riscul și controlul vor crea ineficiență și pot conduce la o raportare inconsecventă și nefiabilă.

Odată ce structurile, politicile și procesele sunt stabilite, acestea trebuie să fie comunicate eficient în întreaga organizație prin diferite canale, precum și în prezentările de informații externe relevante către investitori și alte părți interesate.

ORGANISMUL DE CONDUCERE

Organismul de conducere (de obicei un consiliu de administrație care include Consiliul de supraveghere într-un sistem de guvernare pe două niveluri) este responsabil pentru guvernare, gestionarea riscurilor și controlul intern, inclusiv raportarea și asigurarea în materie de sustenabilitate. În virtutea acestui rol, consiliul poate evalua maturitatea pregătirii companiei în contextul propriilor nevoi și al așteptărilor investitorilor și ale altor părți interesate. Acest lucru implică asigurarea faptului că managementul a implementat procese și sisteme solide legate de realizarea obiectivelor de afaceri și în materie de sustenabilitate și de procesul de raportare în materie de sustenabilitate, inclusiv colectarea datelor și întocmirea și prezentarea informațiilor privind sustenabilitatea. Această abordare contribuie la asigurarea faptului că prezentările de informații privind sustenabilitatea sunt aliniate la prioritățile și indicatorii-cheie de performanță interni ai organizației.

Organizarea mediului de guvernare și control

Consiliile delegă, de obicei, responsabilitățile de supraveghere unui comitet specific cu competența adecvată. Având în vedere experiența sa în raportarea financiară legală, comitetul de audit are din ce în ce mai multe responsabilități delegate de a supraveghea procesul de raportare privind sustenabilitatea sau de a lucra împreună cu un alt comitet al consiliului în această privință.

Documentul [Situția actuală a prezentării de informații și asigurării în materie de sustenabilitate, 2019-2022](#) al IFAC, AICPA&CIMA (2024) arată că doar 56% dintre companiile vizate de cercetare au prezentat informații despre supravegherea la nivel de consiliu a raportării privind sustenabilitatea (41% i-au delegat această responsabilitate comitetului de audit), iar supravegherea la nivel de consiliu a asigurării sustenabilității a fost de 22% (delegată în proporție de 79% comitetului de audit).

Întrebări-cheie pentru comitetele de audit care supraveghează prezentarea informațiilor legate de sustenabilitate

Pentru a sprijini comitetele de audit să-și extindă responsabilitățile de supraveghere a raportării financiare existente la prezentarea de informații legate de sustenabilitate, această [resursă](#) a IFAC evidențiază întrebările-cheie pentru comitetele de audit pentru a le îndruma în supravegherea prezentării de informații și a asigurării legate de sustenabilitate.

PRIMA LINIE

Prima linie deține și gestionează riscurile și efectuează controale interne. Aceasta include angajați din mai multe echipe diferite, inclusiv activitățile de bază precum cercetarea și dezvoltarea, producția, achizițiile, resursele umane și sustenabilitatea, precum și echipe executive și de conducere. În cazul în care echipa financiară este proprietarul procesului pentru prezentările de informații legate de sustenabilitate, unii membri ai echipei financiare vor efectua și controale interne și, prin urmare, vor face parte din prima linie, ca în cazul raportării financiare.

În aceste roluri din linia întâi, funcția financiară trebuie să lucreze multidisciplinar și în colaborare cu funcțiile-cheie și unitățile operaționale relevante pentru a crește maturitatea sistemelor și proceselor prin:

- Sisteme tranzacționale de contabilitate și colectare a datelor privind sustenabilitatea
- Sisteme de prezentare a informațiilor și procese de raportare și analize
- Arhitectura IT și automatizarea proceselor și controalelor și
- Interpretarea regulilor și standardelor și asigurarea faptului că raportarea este în conformitate cu standardele și dispozițiile de raportare privind sustenabilitatea.

LINIA A DOUA

Linia a doua include funcții de grup specializate responsabile cu riscul și conformitatea care supraveghează evaluarea riscului și monitorizează procesele de gestionare a riscului și ale controalelor interne. Aceste funcții oferă cunoștințe, provocări pentru experți și supravegherea și monitorizarea proceselor de prezentare a informațiilor privind sustenabilitatea și pot susține elaborarea, implementarea, politicile, aplicarea și testarea gradului de pregătire în ce privește informațiile pentru raportare. Esențial este că acestea îi oferă consiliere primei linii cu privire la elaborarea și efectuarea controalelor și adunarea probelor și certificarea conducerii care stau la baza prezentării informațiilor despre baza de întocmire și prezentare către consiliu sau comitetul de audit. În organizațiile mai mici, în care nu există o funcție separată, este posibil ca directorul/controlorul financiar și echipa financiară să fie necesar să îndeplinească și un rol de monitorizare și supraveghere.

Mai exact, linia a doua

- Aprobă atât evaluarea locală a riscului, cât și elaborarea controalelor locale pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor controlului,
- Evaluează profilul general de risc al grupului corporativ în contextul evaluărilor locale ale riscului și recomandă obiectivele obligatorii ale controlului pentru a reduce riscul și
- Consolidază mediul de control pentru diversele procese și activități ale primei linii pentru a permite raportarea în ce privește starea mediului de control către comitetul de audit și în raportul anual, dacă este necesar. Unele funcții din prima linie trebuie doar să efectueze controale pentru anumite obiective de control dată fiind evaluarea locală a riscurilor în cazul acestora.

Organizarea mediului de guvernare și control

LINIA A TREIA

Linia a treia este funcția de audit intern (dacă există). Auditul intern funcționează independent de primele două linii, iar rolurile sale principale sunt de a se asigura că primele două linii funcționează eficient și de a oferi consiliere cu privire la îmbunătățiri. Consiliul și conducerea pot utiliza funcția de audit intern pentru a oferi o asigurare obiectivă cu privire la procese și controale prin revizuirea și evaluarea certificărilor conducerii și susținerea procesului de asigurare externă prin distribuirea documentației. Dacă nu există o funcție de audit intern fie ea internă, fie externalizată, funcția financiară ar putea funcționa într-o anumită măsură ca linia a treia. Cu toate acestea, funcția financiară nu poate monitoriza în mod fiabil controalele pe care le-a elaborat și/sau efectuat, deoarece îi lipsește independența conducerii executive.

O abordare de la vârf la bază față de una de la bază la vârf

O companie poate dezvolta și elabora controale pentru informațiile privind sustenabilitatea de la vârf la bază sau de la bază la vârf ori o combinație a acestora.

- Probabil că o metodă de la vârf la bază este cea mai adecvată pentru cazul în care modelul de afaceri al întregii companii se bazează în primul rând pe un singur produs cu un profil de risc comun, precum și pe o infrastructură a sistemului comună. Acest lucru poate facilita și accelera implementarea și monitorizarea, deși există riscul ca cei care efectuează controalele la nivel local să nu creadă că acestea sunt relevante sau elaborate adecvat. Este posibil ca erorile locale să nu fie tratate, ceea ce ar putea crește riscul de denaturare.
- Probabil că o metodă de la bază la vârf este cea mai adecvată pentru un model de afaceri bazat pe multe produse și segmente cu o infrastructură multidimensională a sistemului. De obicei, compania are profiluri de risc diferite în cadrul diverselor funcții ale primei linii, fiecare funcție elaborându-și de obicei propriile controale. Deși elaborarea și implementarea ar putea dura mai mult, iar monitorizarea ar putea fi mai dificilă, controalele pot fi deținute la nivel local, ceea ce duce la o primire mai bună și competențe locale.

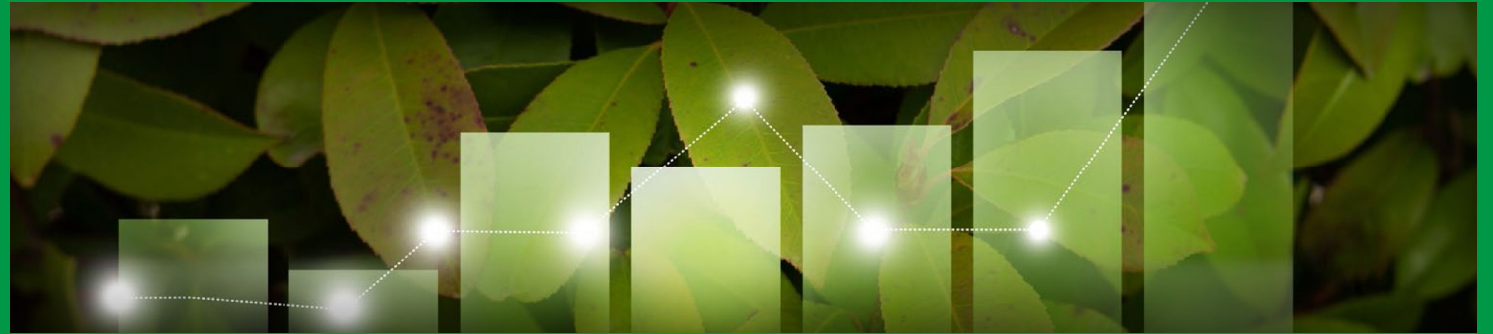

Aplicarea practicilor de raportare financiară

Extinderea proceselor privind controalele interne asupra raportării financiare (ICFR) la procesele și sistemele de colectare a datelor legate de sustenabilitate și de raportare și prezentare ale informațiilor privind sustenabilitatea sporește fiabilitatea informațiilor și reduce costul general al implementării standardelor și dispozițiilor de raportare.

Acest lucru implică implementarea unor procese automatizate susținute de sisteme și controalele relevante, inclusiv utilizarea sistemelor existente de planificare și gestionare ale resurselor întreprinderii și de raportare care asigură governanța datelor, controalele și trasabilitatea auditului. Acest lucru îi aduce beneficii și practicianului independent în domeniul asigurărilor externe în cazul în care obține asigurare cu privire la prezentările de informații privind sustenabilitatea.

EXTINDEREA PROCESELOR PRIVIND ICFR LA DATE PRIVIND SUSTENABILITATEA

Crește calitatea informațiilor privind sustenabilitatea reducând în același timp costul global al conformității

Permite validarea datelor și proceselor nefinanciare prin alinierea la informațiile financiare și procesele de raportare

Facilitează încorporarea în ciclul de raportare financiară a unor informații legate de sustenabilitate financiare și nefinanciare semnificative și conectate

În ceea ce privește riscurile și oportunitățile semnificative, precum și prezentările de informații privind sustenabilitatea, un proces de conformitate pentru raportarea privind sustenabilitatea trebuie încorporat în procesul privind ICFR în timp pe măsură ce procesele de raportare privind sustenabilitatea se maturizează. Mediul de control pentru informațiile privind sustenabilitatea trebuie să ia în considerare atât validitatea, cât și exhaustivitatea, precum și fiabilitatea și calitatea surselor de informații, așa cum se întâmplă în cazul raportării financiare.

Ciclul anual al activităților de guvernare și control

Elementele-cheie ale unui sistem de guvernare și control intern pentru informațiile privind sustenabilitatea eficient pot fi colectate într-un ciclu anual. În cazul în care o companie are un mediu de control intern asupra raportării financiare (ICRF) funcțional, elaborarea controalelor interne pentru informațiile legate de sustenabilitate poate fi o extensie care utilizează aceleași principii. Cu toate acestea, abordarea privind evaluarea pragului de semnificație și evaluarea riscului se deosebesc clar în ceea ce privește mediul de control pentru prezentările de informații privind sustenabilitatea.

Ciclul anual este un proces continuu, ca și raportarea financiară anuală. Probabil că este nevoie de un efort suplimentar în primul an, dar anii următori se pot concentra mai mult pe întreținere, revizuire și ajustări. De obicei, etapele incipiente necesită resurse și investiții pentru a implementa sau revizui politicile, procesele, tehnologia și rolurile și responsabilitățile. Procesele automatizate susținute de politici, sisteme și controalele relevante în ceea ce privește precizia, exhaustivitatea și raportarea datelor reduc nivelurile de intervenție manuală și probabilitatea erorilor.

O companie poate implementa etapele în stadii. O abordare etapizată poate implica întârzierea elaborării procedurilor de operare standard (POS-uri) sau efectuarea monitorizării controalelor. O soluție etapizată poate reduce maturitatea mediului de control, iar practicianul în domeniul asigurărilor externe poate fi nevoit să efectueze teste și proceduri mai substanțiale.

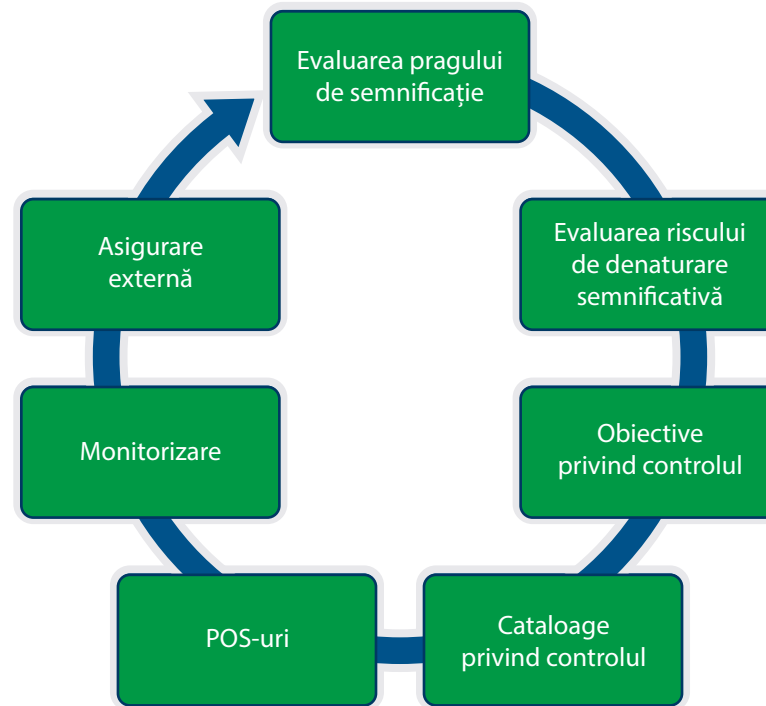

Figura 1: Ciclul anual al activităților de control

Comitetul de audit sau comitetul relevant al consiliului trebuie să înțeleagă și să aprobe abordarea generală, inclusiv evaluarea riscului și cadrul general de control al companiei în raport cu informațiile și raportarea privind sustenabilitatea. Informațiile adecvate privind starea mediului de control îi pot fi comunicate practicianului în domeniul asigurărilor externe. Practicianul în domeniul asigurărilor externe urmează să comunice constatările din misiunea sa de asigurare într-o scrisoare către conducere, inclusiv orice aspecte și deficiențe semnificative în controlul intern, care pot sta la baza îmbunătățirilor.

Etapele ciclului anual

EVALUAREA PRAGULUI DE SEMNIFICAȚIE

Evaluarea pragului de semnificație este o dispoziție principală a majorității standardelor și reglementărilor referitoare la raportarea privind sustenabilitatea și determină baza pentru ceea ce companiile raportează, inclusiv subiectele legate de sustenabilitate care trebuie tratate și prioritizate. Ceea ce este important este că aceasta contribuie la elaborarea abordării privind evaluarea riscului și controalele interne. Comitetul de audit trebuie să aprobe evaluarea pragului de semnificație, să o revizuiască anual și să-i comunice rezultatele activității sale Consiliului.

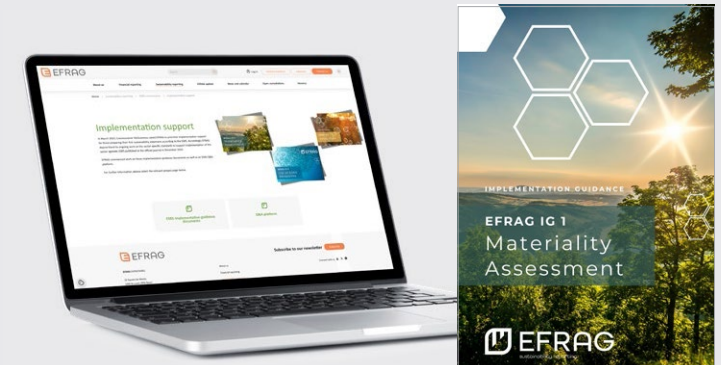
O EVALUARE A PRAGULUI DE SEMNIFICAȚIE SE POATE BAZA PE PRAGUL DE SEMNIFICAȚIE FINANCIAR ȘI AL IMPACTULUI

Companiile fac prezentări de informații pe baza unor teme semnificative referitoare la sustenabilitate, precum și pe baza riscurilor și oportunităților. Aspectele semnificative le includ pe cele care afectează poziția și performanța financiară sau impactul activităților unei companii asupra mediului și societății.

Standardele IFRS de prezentare a informațiilor cu privire la sustenabilitate și norma SEC din SUA privind prezentările de informații referitoare la climă sunt pragul de semnificație axat pe investitori, ceea ce presupune ca o companie să prezinte informații semnificative legate de sustenabilitate pentru a le permite utilizatorilor principali să evalueze efectul riscurilor și oportunităților legate de sustenabilitate asupra poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie pe termen scurt, mediu și lung.

Standardele GRI de raportare a sustenabilității stabilesc un proces de identificare și evaluare a impacturilor în mod continuu și de determinare a subiectelor semnificative atât pentru raportarea financiară, cât și pentru crearea de valoare.

CSRD și ESRS-urile UE, precum și reglementarea privind prezentarea de informații referitoare la climă propusă de China impun „evaluări ale pragului de semnificație duble”, în care atât pragul de semnificație financiar, cât și pragul de semnificație al impactului asupra altora sunt luate în considerare în condiții de egalitate la evaluarea pragului de semnificație. ESRS-urile îi impun explicit unei companii să evalueze dacă trebuie să prezinte informații despre impacturile, riscurile și oportunitățile semnificative, precum și efectele lor financiare (a se vedea [Îndrumările privind implementarea 1 – Evaluarea pragului de semnificație ale EFRAG](#)).

Etapele ciclului anual

EVALUAREA RISCULUI DE DENATURARE SEMNIFICATIVĂ

Rezultatul evaluării pragului de semnificație determină ce dispoziții de prezentare a informațiilor (DPI-uri) trebuie raportate și constituie baza pentru evaluarea riscului pentru procesul de raportare și domeniul de aplicare ale mediului de control și dispozițiilor privind datele, tehnologia și procesul de bază.

Având în vedere diversitatea subiectelor în materie de sustenabilitate și complexitatea procesului de colectare și raportare ale datelor din cadrul multor DPI-uri în special pentru companiile mai mari, este important să se prioritizeze efortul și investiția în DPI-urile mai semnificative și cu risc ridicat, inclusiv cele care este cel mai probabil să fie raportate în mod incorect.

Accentul pe DPI-urile semnificative este esențial pentru direcționarea resurselor pentru a îmbunătăți governanța și controalele și pentru a asigura raportarea privind prioritățile în materie de sustenabilitate ale organizației. De exemplu, în cadrul CSRD, dispozițiile și standardele UE identifică peste o mie de puncte de date, inclusiv DPI-urile calitative. Însă nu toate aceste dispoziții și puncte de date vor fi considerate semnificative pentru raportare, dar fac obiectul evaluării pragului de semnificație.

În consecință, o abordare pragmatică a evaluării riscului este de a evalua importanța relativă a fiecărei DPI și apoi de a evalua probabilitatea denaturării semnificative a fiecărei DPI semnificative. Această abordare contribuie la prioritizarea DPI-urilor, la stabilirea unor procese, sisteme și controale adecvate privind raportarea în materie de sustenabilitate pentru DPI-urile semnificative și axarea discuției cu Comitetul de audit asupra aspectelor semnificative.

Caracteristicile dispozițiilor privind prezentarea informațiilor variază

DPI-urile pot fi atât calitative, cum ar fi interacțiunea riscurilor și oportunităților legate de sustenabilitate cu strategia și modelul de afaceri, politicile de conduită în afaceri sau descrierile mediului de control intern, cât și cantitative, cum ar fi emisiile de gaze cu efect de seră, consumul de energie, procentul de angajați cu handicap sau amenziile pentru încălcarea legislației anticorupție. De asemenea, DPI-urile pot fi atât actuale, cât și anticipate.

Trebuie stabilită o definiție a fiecărei DPI semnificative, de exemplu, într-un manual referitor la datele privind sustenabilitatea/ESG, care definește și rolurile, procesele și sistemele de colectare a informațiilor pentru fiecare DPI și modul în care acestea sunt raportate. Definițiile ar putea fi incluse ca o completare a manualului intern referitor la datele financiare existent al unei companii. De exemplu, pentru a susține raportarea emisiilor de GES, un manual referitor la procese și date va include definiții ale punctelor de date, rolurilor, KPI-urilor, unităților și probelor aferente (a se vedea îndrumările din documentul [Îmbunătățirea raportării privind gazele cu efect de seră](#)).

Erorile comune privind validitatea și exhaustivitatea pentru informațiile privind sustenabilitatea, în special pentru parametri, sunt adesea cauzate de definițiile imprecise dintr-un manual referitor la date și/sau de respectarea acestor definiții la nivel de grup sau la nivel local.

Evaluarea riscului determină amploarea controalelor, validarea, monitorizarea ulterioară și investigațiile suplimentare care pot fi impuse. Evaluarea va determina și ce DPI-uri vor fi încorporate în procesul privind ICFR în contextul maturității informațiilor de bază privind sustenabilitatea care duc la o utilizare internă a resurselor eficientă.

Este necesară înțelegerea gestionării datelor și a procesului de colajonare a informațiilor, inclusiv modul în care informațiile sunt obținute, gestionate și transformate într-un instrument de raportare și analiză. Ulterior, sunt posibile identificarea zonelor din acel proces în care există riscuri de denaturare semnificativă și aplicarea unor controale relevante, îmbunătățirea structurilor și sistemelor privind governanța datelor și înțelegerea riscului rezidual.

Etapele ciclului anual

În primul an, o DPI este evaluată pe baza riscului calitativ inerent de inexactitate a DPI-ului, având în vedere natura DPI-ului și riscul său brut înainte de aplicarea controalelor interne. Printre factorii-cheie ai evaluării se numără amploarea și ușurința evidențierii datelor (de exemplu, emisiile de GES din domeniul de aplicare 1 sau informațiile despre angajați pot fi derivate din sistemele actuale) sau bazarea pe estimări (de exemplu, emisiile, angajații din lanțul valoric sau deversările din oceane) care pot impune ipoteze documentate și evidențiate. Pot exista riscuri mai mari asociate estimărilor, inclusiv cele utilizate la elaborarea unui plan de tranziție climatică și cele bazate pe definiții mai puțin precise decât sursele de date primare care furnizează date reale precum cele din surse externe, cum ar fi facturile. În plus, pot fi incluse informații despre IT și configurarea sistemului pentru fiecare DPI, având în vedere că lipsa unui sistem poate determina o probabilitate mai mare ca informațiile să nu fie colectate fiabil sau integral.

În anii următori, mai multe informații calitative și cantitative pot îmbunătăți evaluarea riscului, făcând-o mai cuprinzătoare. De exemplu, scrisorile către conducere ale practicianului în domeniul asigurărilor interne și externe și raportul privind starea realizat de controlul intern din anul anterior sunt utile pentru îmbunătățirea evaluării riscului. Aceste observații pot releva că unele activități pot fi mai greu de efectuat și de implementat decât par pe hârtie, cum stau lucrurile și în cazul sistemului de control intern privind raportarea financiară.

OBIECTIVELE CONTROLULUI

Unul dintre cele mai importante rezultate ale evaluării riscului DPI-urilor individuale este identificarea obiectivelor controlului. Obiectivele controlului sunt derivate pe baza întrebării:

CE POATE SĂ NU FUNCȚIONEZE SAU NU A FUNCȚIONAT?

Obiectivele clare ale controlului direcționează elaborarea controlului, iar angajații înțeleg scopul controalelor. Pentru a stabili un mediu de control eficient, obiectivele controlului pentru fiecare DPI trebuie să se axeze numai pe domeniile în care este probabil să apară sau care pot duce la denaturări semnificative. Trebuie excluse domeniile în care impactul raportării incorecte este nesemnificativ.

Printre exemplele privind ce este posibil să nu funcționeze se numără utilizarea unor tabele de conversie incorecte atunci când se calculează consumul de energie, amestecarea unităților sau cifrele inexacte ale angajaților. În legătură cu DPI-urile calitative, poate fi problematică lipsa de informații despre activitățile de lobby sau încălcarea drepturilor omului în anumite filiale sau lanțul valoric. De asemenea, trebuie luate în considerare aspectele legate de consecvența în cadrul raportării financiare și nefinanciare, inclusiv efectele financiare potențiale ale unui plan de tranziție către zero emisii nete.

De asemenea, obiectivele clare ale controlului contribuie la asigurarea faptului că aceste controale nu sunt în realitate activități. Controalele și activitățile sunt uneori confundate, dar controalele au ca rezultat probe privind efectuarea unui control cu un rezultat satisfăcător și toate erorile care au fost împiedicate să apară. Obiectivele controlului determină și ce probe privind realizarea controlului sunt necesare așa cum sunt prezentate în cataloagele sau manualele de control.

Etapele ciclului anual

CATALOAGE DE CONTROL

Odată cu clarificarea obiectivelor controlului și a structurii mediului de control, se poate stabili un catalog de control pentru identificarea controalelor necesare pentru atenuarea riscurilor de-a lungul primei linii.

În ceea ce privește raportarea financiară, un catalog de control va include, de obicei:

Numărul și numele controlului
Obiectivul controlului
Activitatea de control
Probe conform cărora controlul a fost efectuat cu un rezultat satisfăcător
Frecvența controlului (în funcție de cât de des sunt colectate informațiile)
Persoana care efectuează controlul și deținătorul controlului (nu neapărat aceeași persoană)
Referința privind POS (în cazul în care compania lucrează cu proceduri de operare standard)
Calitatea controlului – cât de bine este elaborat controlul (pe o scară care poate fi îmbunătățită)
Maturitatea controlului – cât de eficient este implementat controlul (pe o scară care poate fi îmbunătățită)

Solicitările de probe care susțin informațiile financiare pot fi reproduse în informațiile privind sustenabilitatea în diferite grade. Acest lucru impune cunoașterea valorii probelor și a documentației și măsura în care trebuie coroborată sau nu în mod suplimentar. Probele solide sunt:

- Din surse externe fiabile.
- Controlate eficient (într-un cadru general de control stabilit).
- Directe și nededuse din alte materiale sau surse.
- Documentate.
- Originale sau într-o formă în care pista de audit sau de asigurare va indica orice modificare.

Dacă există semne de puncte slabe în probe, de exemplu, deoarece evaluarea sau calculul este manual(ă), forța probelor poate fi crescută prin colectarea unor probe justificative suplimentare din metode sau surse diferite.

Multe informații privind sustenabilitatea sunt foarte documentabile și pot fi susținute cu probe relativ ușor – nu în ultimul rând pentru că sunt adesea puternic corelate cu procesele și informațiile

financiare. De exemplu, anumite categorii de emisii de GES din domeniile de aplicare 1 și 2 sunt legate de achizițiile de combustibili și energie electrică. Aceste informații pot fi susținute cu documentație externă și pot fi de o calitate comparabilă cu informațiile financiare. Contextul din informațiile financiare și cele referitoare la producție poate oferi puncte de plecare bune pentru testarea exhaustivității. Probele (facturi, observații, evaluări, calcule etc.) pentru informațiile istorice sunt în general mai accesibile.

Etapele ciclului anual

Sunt documentabile și unele elemente ale informațiilor calitative, precum un plan de tranziție către zero emisii nete aprobat de consiliu, cu politici și acțiuni asociate în vigoare (dovedirea respectării poate fi mai dificilă). Prezentările de informații cu caracter predictiv pot fi susținute prin documentarea metodelor, ipotezelor și surselor de informații care constituie baza prezentărilor de informații pe aceleași linii ca evaluarea probelor referitoare la estimările contabile.

Unele informații privind sustenabilitatea pot fi mai dificil de fundamentat și se bazează pe estimări. De exemplu, în funcție de relația companiei cu persoanele din cadrul lanțului său valoric, poate fi dificil sau chiar imposibil de dovedit exhaustivitatea majorității informațiilor din lanțul valoric, deoarece poate fi dificilă obținerea unor probe solide privind volumul de apă reziduală eliminată într-un canal în cazul în care nu există o evaluare sau o monitorizare continuă, ori de dovedit exhaustivitatea incidentelor legate de siguranță. Cu toate acestea, este posibilă stabilirea unor probe coroborative.

Controalele efectuate mai puțin frecvent (de exemplu, anual) pot fi mai limitate în privința eficacității lor. În cazul în care procesele și controalele nu sunt monitorizate în cursul anului, există o capacitate limitată de a gestiona erorile înainte de raportare și este mai dificil să le fie furnizate probe privind efectuarea controlului practicienilor în domeniul asigurărilor externe până mult mai târziu în ciclul de raportare. Colectările și controalele (privind execuția și documentarea) semestriale sau trimestriale ale informațiilor duc la o mai bună creare a probelor și, în cele din urmă, la o oportunitate îmbunătățită a raportării și la ocazia remedierii deficiențelor de control înainte de finalul anului.

Cateloagele de control sunt adesea stabilite și gestionate în sisteme definite de guvernare, risc și control, care sunt adesea încorporate în sistemele privind ERP. O foaie de calcul sau o bază de date SharePoint poate fi utilizată ca o soluție inițială, mai ales în cazul în care compania și procesele sale nu sunt complexe, deși procesele și sistemele privind ICFR trebuie să fie valorificate, acolo unde este posibil, pentru a reduce costurile.

PROCEDURI DE OPERARE STANDARD (POS-URI)

Catalogul de control este baza pentru elaborarea POS-urilor, care sunt versiuni mai detaliate ale cataloagelor de control. POS-urile descriu în detaliu fiecare control, poate cu capturi de ecran, astfel încât persoanele din filiale și entitățile locale să poată efectua controalele și să adune probele necesare. Dacă o companie adoptă o abordare etapizată pentru creșterea maturității proceselor de raportare a sustenabilității, elaborarea POS-urilor se poate face în timp.

În cazul în care un grup corporativ are multe sisteme diferite care operează în entitățile sale locale, POS-urile locale pot detalia modul în care entitatea locală a ales să îndeplinească obiectivele controlului. În acest scenariu, linia a doua evaluează toate POS-urile locale pentru a se asigura că îndeplinesc obiectivele controlului și identifică probe valide cu criteriile de succes.

În scopul pregătirii pentru asigurarea externă, va fi necesară o revizuire substanțială detaliată a probelor, inclusiv de la entitățile locale, și cel mai probabil vor fi necesare POS-uri. Diagramele privind fluxurile de date pot susține abordarea bazată pe elaborarea controlului.

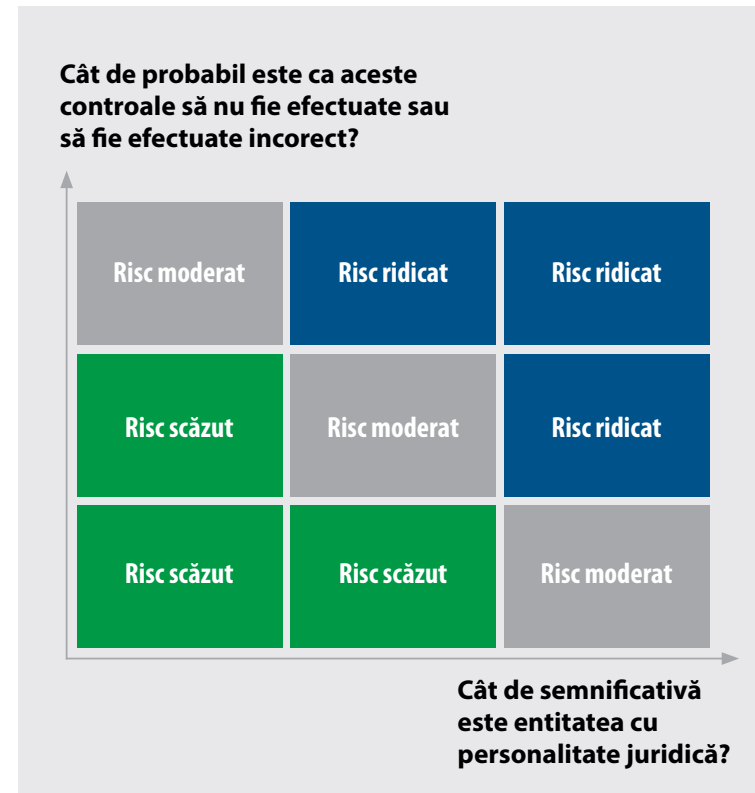
Etapele ciclului anual

PLANUL DE MONITORIZARE

Dacă prima linie a efectuat controalele, linia a doua asigură faptul că aceste controale sunt efectuate conform descrierii, că probele există, sunt documentate adecvat și sunt valabile. Un plan de monitorizare este convenit de obicei de comitetul de audit și identifică subiectele și entitățile juridice (societatea-mamă și filialele) și entitățile din lanțul valoric care sunt vizitate și monitorizate astfel încât probele privind controalele să poată fi validate.

Majoritatea companiilor nu au resursele necesare sau vor alege să nu monitorizeze toate controalele în fiecare an în toate filialele, în special în cazul în care există multe filiale mai mici sau mulți furnizori. Poate fi stabilit un plan de monitorizare prin rotație pentru a roti entitățile în scopul testării validării.

Practicianul în domeniul asigurărilor externe trebuie să fie informat cu privire la planul de monitorizare pentru a contribui la coordonarea activităților și optimizarea resurselor. Auditul intern efectuează și monitorizarea astfel încât să poată oferi o evaluare a maturității sistemului de control intern atât în prima linie, cât și în linia a doua. Una dintre cele mai importante contribuții la această evaluare va fi reprezentată de scrisorile către conducere ale asigurătorilor interni și externi.

Planul de monitorizare ar putea fi reprezentat și într-o diagramă. Pe axa X, fiecare entitate cu personalitate juridică, inclusiv societatea-mamă, filialele și entitățile din lanțul valoric, este evaluată cu privire la cât de semnificativă este pentru raportul grupului. Această evaluare se poate face conform DPI sau în ansamblu.

Axa Y reprezintă o estimare a probabilității ca entitatea cu personalitate juridică individuală să nu efectueze controalele în mod eficient la un nivel satisfăcător. Acest lucru s-ar putea baza pe o serie de factori, inclusiv experiența trecută privind aspectele tratate, abilitățile locale, limitările IT și probabilitatea de fraudă.

Locația societății-mamă, a filialei sau a entității din lanțul valoric și maturitatea sa în ce privește implementarea controalelor pot fi, de asemenea, considerate ca făcând parte din considerentele privind pragul de semnificație (axa y). De exemplu, lista țărilor în funcție de gradul de corupție elaborată de Transparency International ([Indexul de percepție a corupției din 2023 – Explorați... - Transparency.org](#)), care arată ratingul fiecărei țări în raport cu corupția, poate ajuta la identificarea filialelor și a entităților din lanțul valoric care ar putea fi cele mai expuse la riscul unui mediu de guvernare și control ineficient și, prin urmare, de creștere a riscului de denaturare semnificativă.

În cazul în care compania adoptă o abordare etapizată, multianuală, pentru îmbunătățirea controalelor sale interne, monitorizarea poate fi amânată până când există un proces privind monitorizarea.

Etapele ciclului anual

Monitorizarea este esențială pentru a stabili dacă sistemul de controale interne funcționează în mod eficient pentru a susține raportarea fiabilă a informațiilor privind sustenabilitatea. De asemenea, aceasta îi poate furniza practicianului în domeniul asigurărilor externe probe ale maturității mediului de control intern. Dacă un sistem de controale interne fiabil este implementat și funcționează eficient, acest lucru poate reduce riscul de denaturare semnificativă și îi poate permite practicianului în domeniul asigurărilor externe să reducă amploarea sau să modifice natura procedurilor de fond necesare pentru a obține suficiente probe adecvate.

Riscurile brute și nete (reziduale) trebuie apoi să-i fie raportate comitetului de audit pentru a-l ajuta la evaluarea caracterului adecvat al planului de monitorizare în comparație cu toleranța la risc a consiliului.

Dacă accesul la informații de la entitățile din lanțul valoric nu a fost disponibil sau oportun, poate fi necesară prezentarea informațiilor privind lacunele din date și estimările privind înlocuitorii.

ASIGURAREA EXTERNĂ INDEPENDENTĂ

Asigurarea externă independentă oferă încredere în fiabilitatea informațiilor privind sustenabilitatea și va fi necesară în unele jurisdicții. De exemplu, CSRD impune o asigurare independentă cu privire la raportarea conform ESRS în Uniunea Europeană începând cu o asigurare limitată.

Nivelul de asigurare obținut într-o misiune de asigurare limitată este substanțial mai mic decât într-o misiune de asigurare rezonabilă. Asigurarea rezonabilă înseamnă practic furnizarea unui nivel de asigurare precum o opinie de audit referitoare la situațiile financiare în cazul în care auditorul exprimă o opinie cu privire la măsura în care situațiile financiare sunt prezentate în mod fidel. Principala diferență dintre aceste tipuri de misiuni de asigurare este legată de natura și amploarea procedurilor întreprinse pe tot parcursul planificării, evaluării riscului, răspunsului la riscurile evaluate și raportării privind misiunea.

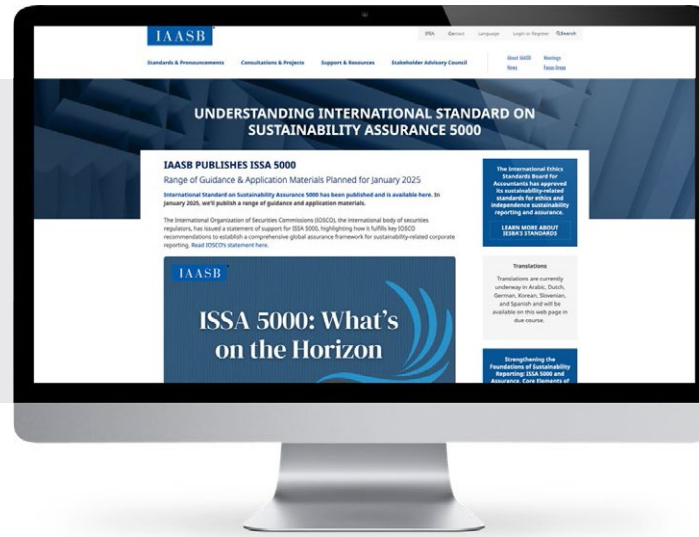
Natura procedurilor efectuate, amploarea documentației misiunii de asigurare și probele pe care le caută un practician în domeniul asigurărilor vor fi, în general, mai mari pentru o asigurare rezonabilă. O combinație de asigurare limitată și rezonabilă poate fi de asemenea utilizată pentru diferite prezentări de informații, iar raportul de asigurare va identifica ce a făcut obiectul asigurării.

Misiunea de asigurare implică evaluarea informațiilor, sistemelor și controalelor, adunarea de probe și efectuarea procedurilor pentru a îndeplini obiectivele misiunii de asigurare. Practicianul în domeniul asigurărilor obține cunoștințe despre companie, inclusiv despre sistemul său de control intern pentru întocmirea informațiilor privind

sustenabilitatea. Aceasta îl informează pe practician cu privire la capacitatea sa de a obține suficiente probe adecvate, inclusiv fiabilitatea informațiilor care vor fi utilizate ca probe.

Cu cât mediul de guvernanță și de control intern al unei companii este mai slab și mai ineficient, cu atât este mai probabil ca rapoartele sale de asigurare să conțină modificări. Este mai probabil ca acest lucru să se întâmple în primii ani de existență a noilor dispoziții referitoare la raportarea privind sustenabilitatea, când practicile de raportare și asigurare ale sustenabilității evoluează și reflectă diferențele față de maturitatea procesului de raportare financiară. O diferență esențială în asigurarea sustenabilității este că dispozițiile de raportare, precum cele din standardele IFRS de prezentare a informațiilor legate de sustenabilitate și ESRS-uri, includ dispoziții privind angajamentele referitoare la guvernanță și controlul intern pentru raportarea în materie de sustenabilitate. Practicienii în domeniul asigurărilor vor trebui să testeze acele angajamente pentru a ajunge la o concluzie cu privire la prezentările de informații aferente incluse în informațiile raportate în materie de sustenabilitate. Documentul [Asigurarea sustenabilității: La ce să vă așteptați](#) descrie tipurile de concluzii modificate privind asigurarea și nivelurile de asigurare.

Consiliile trebuie să asigure un proces riguros pentru selectarea unui practician independent în domeniul asigurărilor pe baza independenței, asigurării, competenței în ceea ce privește subiectul specific și conformității cu dispozițiile de etică și cele referitoare la managementul calității ale acestuia.

UN NOU STANDARD GLOBAL PENTRU ASIGURAREA SUSTENABILITĂȚII

[International Auditing and Assurance Standards Board](#) (IAASB) a elaborat Standardul Internațional privind Asigurarea Sustenabilității (ISSA 5000) atât pentru misiunile de asigurare rezonabilă, cât și pentru cele de asigurare limitată referitoare la informațiile privind sustenabilitatea, acoperind în întregime misiunea de asigurare de la acceptare la raportare. Împreună cu [standardele de etică globale](#), acesta oferă o bază globală pentru consecvența în misiunile de asigurare de înaltă calitate.

ISSA 5000 stabilește dispozițiile esențiale care trebuie aplicate de către practicienii în domeniul asigurărilor atunci când acceptă, efectuează și raportează cu privire la misiunile de asigurare referitoare la informațiile privind sustenabilitatea, împreună cu îndrumări cu valoare de normă în domeniul aplicării dispozițiilor, inclusiv testarea, analizarea și evaluarea noilor seturi de date, procese și controale referitoare la sustenabilitate.

Despre IFAC

[IFAC](#), prin conectarea și unirea membrilor săi, determină caracterul cu adevărat global al profesiei contabile.

Organizațiile membre ale IFAC sunt campioane ale integrității și calității profesionale și își poartă cu mândrie statutul de membru ca pe un simbol al recunoașterii internaționale.

IFAC și membrii săi lucrează împreună pentru a modela viitorul profesiei prin învățare, inovare, o voce colectivă și angajament față de interesul public.

Despre WMBC

[We Mean Business Coalition](#) lucrează cu cele mai influente companii din lume pentru a lua măsuri referitoare la schimbările climatice. Coaliția este un grup de șapte organizații nonprofit: BSR, CDP, Ceres, Climate Group, CLG Europe, The B Team și WBCSD. Împreună, catalizăm acțiunile de afaceri și de politici pentru a reduce la jumătate emisiile până în 2030 și pentru a accelera o tranziție incluzivă către o economie cu zero emisii. Aflați mai multe la wemeanbusinesscoalition.org

Despre GAA

[Global Accounting Alliance](#) cuprinde 10 dintre principalele institute de contabilitate din lume, care lucrează împreună pentru a promova servicii de calitate, a face schimb de informații și a colabora cu privire la aspecte internaționale importante, îndeosebi cu [IFAC](#).

Proiectele de expunere, documentele consultative și alte publicații ale IFAC sunt publicate de IFAC și fac obiectul drepturilor de autor ale IFAC.

IFAC nu își asumă responsabilitatea pentru nicio pierdere cauzată vreunei persoane care acționează sau hotărăște să nu acționeze în baza materialului din această publicație, indiferent dacă o astfel de pierdere este cauzată de neglijență sau din alt motiv.

Logoul IFAC, „International Federation of Accountants” și „IFAC” sunt mărci comerciale înregistrate și mărci de serviciu ale IFAC în SUA și în alte țări.

Drepturi de autor © 2024 ale International Federation of Accountants (IFAC) și We Mean Business Coalition (WMBC). Toate drepturile rezervate. Este necesară permisiunea scrisă a IFAC pentru reproducerea, stocarea sau transmiterea ori pentru utilizarea acestui document în scopuri similare, cu excepția cazurilor în care documentul este utilizat doar în scop individual și necomercial. Contactați permissions@ifac.org.

Documentul *Consolidarea încrederii în rapoartele privind sustenabilitatea și pregătirea pentru asigurare: Guvernanța și controalele pentru informațiile privind sustenabilitatea*, publicat de International Federation of Accountants (IFAC) în decembrie 2024 în limba engleză, a fost tradus în limba română de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (CECCAR) în martie 2025 și a fost reprodus cu permisiunea IFAC. Textul aprobat al tuturor publicațiilor IFAC este cel publicat de IFAC în limba engleză. IFAC nu își asumă nicio responsabilitate pentru acuratețea și caracterul complet ale traducerii sau pentru orice acțiuni care ar putea decurge ca urmare a acesteia.

Textul în limba engleză al documentului *Consolidarea încrederii în rapoartele privind sustenabilitatea și pregătirea pentru asigurare: Guvernanța și controalele pentru informațiile privind sustenabilitatea* © 2024 al International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Textul în limba română al documentului *Consolidarea încrederii în rapoartele privind sustenabilitatea și pregătirea pentru asigurare: Guvernanța și controalele pentru informațiile privind sustenabilitatea* © 2025 al International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Titlul original: *Building Trust in Sustainability Reporting and Preparing for Assurance: Governance and Controls for Sustainability Information*

Contactați permissions@ifac.org pentru permisiunea de a reproduce, a stoca, a transmite sau a utiliza acest document în alte scopuri similare.

Această publicație a fost elaborată de International Federation of Accountants (IFAC) și We Mean Business Coalition (WMBC) în parteneriat cu Global Accounting Alliance (GAA).

Publicat de:

529 Fifth Avenue | New York, NY 10017

www.ifac.org

©International Federation of Accountants

©IFAC

@IFAC